הגאון האמיתי

ליום השנה (א' אייר תשנ"ז) של **הגאון רבי שלום דרמר זצוק"ל** גאב"ד ניאמץ ורב קרית גת

הרב **שלמה ברוך בלוי**

אבדה גדולה איבדה העיר קרית גת לפני כשני עשורים, בעת הסתלקותו של המורא דא־תרא מרן הגאון האדיר חסידא ופרישא רבי שלום דרמר זצוק"ל גאב"ד ניאמץ שעלה לשמי מרום בא' אייר תשנ"ז.

אם כי אין בכוחנו 'להשיב את האבדה' עדי יקיצון וירננון שוכני עפר בב"א, אך בכל זאת תפקידנו עתה הוא ללמוד על מנת לקיים מאורחותיו המופלאים של האי גאון וקדוש.

בהצצה בעלמא אל תוך עול־מו של הגאון זצ"ל נפרשת לפנינו מסכת 'חיה' של 'מסירות - נפש' בכל רגע ורגע כפשוטו ממש, על התורה ועל העבודה, היה מדיר שינה מעיניו בעוד ליל וממהר לעבודת הקודש בטבילה וטהרת המוח ובלימוד המובחר לפנות בוקר, וכל זה קיץ וחורף חום וקור לא ישבות, גם בעת שלא חש בטוב היה מתגבר כארי לע־בודת בוראו יותר מנער וצעיר לימים.

במיוחד בלטה באישיותו גודל התמדתו בתורה, באהבתה ישגה תמיד, שם לילות כימים בלימוד התורה הקדושה, ואכן ברבות הימים והשנים זכתה העיר קרית גת לארח בתוכה צדיק ונשגב. 'חבל על דאבדין ולא משתכחין' ידוע מאמרו של הרה"ק מראפשיץ זיע"א חבל הוא שאנשי על אובדים, ולא - אנשים פחותים כלא משתכחין - צצים להם כפטריות...

נוסף על כך היה רב עיר מיוחד במינו בשיטתו המיוחדת והמקורית. היה קנאי לוחם ואמיץ לב בפרט כשנגע הדבר לכבוד שמים, וללא שום פשרות בשום אופן שהוא, ופעמים שהיה מוכן בחפץ לב לשלם על קנאותו זו ב'כסאו'.

התמנה למשרת רב ברבנות ארץ ישראל רק לאחר שנצטווה על כך מרבו כקש"ת בעל ה'אמרי חיים' מויזניץ זיע"א אשר הפציר בו שיאות לקבל המשרה, אף השתדל בדבר מאד, היות וארי עלה מבבל למארץ רומניה, והיה זה צורך השעה לעסוק בצרכי הציבור הגדול שהגיע אף הוא מארצות הגולה.

ובכל זאת התבטא הרב לפני כותב השורות, שיש לו הרגשה, שכל מיני צרות וקשיים נתרגשו ובאו עליו, מחמת זה שקיבל ע"ע להיות רב ברבנות... מאחר ור־צונו הטהור היה להקים קהילה קדושה 'ניאמץ' בארץ ישראל, בדרך המסורה לנו מדור דור, כהמשך לרבנותו בחו"ל.

דבר זה למעשה היווה את סוד הצלחתו בהעמדת הדת על תילה בעירו גם בעת שהיה צריך לעמוד בפרץ מול שונאי התורה והדת שלא חסכו עמל ויזע להכשילו על כל צעד ושעל, אך הוא בדרכו היחודית שסי־סמתה היתה 'איני חפץ בכלל לזכות בהוקרתם של אנשים אלו' הצליח להכניעם ולהנהיג בעיר ככל אשר חפץ בתחום הכשרות, העירובין והמקוואות, והכל על פי התורה המסורה לנו מדור דור.

הרב הדומה למלאך

ביריעה כה קצרה לא ניתן לתאר את אישיותו רבת האנ־פין של הרב הגאון הצדיק רבי שלום זלה"ה, דומה כי אישיות ענק זו נתעלמה תחת אדרת הרבנות בעיירה מנומנמת וקטנה זו, למרות הפשטות והצניעות הרבה עוררה דמותו הפט־ריאכלית כבוד והערצה, הדרת פניו המאירים היתה משרה על הבאים במגע עמו ואף באקראי רגש של יראת הרוממות, אף שכניו למגורים היהודים הע־ממיים ביניהם יושבי-קרנות ומבלי-עולם, היו משתתקים באחת כשהיה הרב זצ"ל פוסע בינותם בבחינת "וראו... וירא ממך"...

חסד וגבורה

אישיותו הרב-גונית כללה שני קצוות מנוגדים באופיים, כשמצד אחד היתה נסוכה עליו אוירת רחמים ואהבת הבריות, ומצד נוסף היה הוא קנאי ותקיף, כשהיה נוגע לענין של כבוד התורה וכבוד שמים. בלקסי־קונו לא היה גורס את המילה "פשרנות" בשום תחום של מילי דשמיא, כי אז שום רוח סערה, שום ענין ואינטרס, לא היו עומדים בפני עמידתו האיתנה. סיפר אחד הרבנים, שהודרך על ידו לפני שמשו ברבנות "דע לך"! אמר לו הרב זצ"ל, "כי בענין הכשרים וחיזוק הדת, צריך להיות מוכן למות, פשוטו כמשמעו, ולא לזוז כלשהו"... והוא אמנם היה נאה דורש ונאה מקיים, יפה המליץ עליו הגה"צ ר' יעקב לנדא זצוק"ל אב"ד בני ברק דאז, "הרב דרמר מקיים 'לא תגורו' בתכלית השלימות", עם זאת היה הוא מתגלה כזקן מלא רחמים, נושא עון ועובר על פשע, ואף לרודפיו ומתנגדיו היה מקיים "תחת שנאה אהבה" ובחלותם היה מתפלל עבורם.

דבקותו בצדיקים

הרב זצוק"ל הסתופף משחר נעוריו אצל רבוה"ק מויזניצא, בצעירותו היה נוסע אל כ"ק האדמו"ר הגה"ק בעל ה'אהבת ישראל'. וכן למד בישיבתו של בנו כ"ק האדמו"ר הגה"ק בעל ה'דמשק אליעזר' מייסד הישי־בה בויז'ניץ והעומד בראשה, שם נרקמו קשרי אהבה והע־רצה בינו לבין כ"ק האדמו"ר בעל ה'ישועות משה' זצוק"ל שהתבטא עליו: "הבחור הזה היה ער לילות שלמים ועוסק בתורה בהתמדה ובמסירות נפש נוראה". כמו כן התבטא אחד מותיקי התלמידים: "ראו נא את מעשה הגדול של רבינו בעל הדמשק אליעזר, היתה כדאית הקמת הישיבה בשביל להוציא תלמידים כאלו".

וכבר מהימים הללו יקדה בפנימיותו אש להבה בהתקש־רות עמוקה לצדיקים הקדושים הנ"ל, היה הוא מתלהב ומת־פעם בכל פעם מחדש כשהיה מזכיר את שמותם ברתת בכל עת מצוא, וכך היה חי את חיי הישיבה, את הזמנים של פעם, לשומע הבלתי־מכיר היה זה נראה שהוא מדבר ממי שנס־תלק אך אתמול, דיוקניהם של הצדיקים היו מפארים את חדרו המיוחד לתורה בבית מדרשו וכן בביתו בכל פינה, כשמדי פעם היה מביט בהם בערגה וגעגו־עים. בעת השתקעותו באה"ק היה עורך נסיעות לשבתות אל כ"ק מרן ה'אמרי חיים' מויז'ניץ, ותמיד כשהיה מזכיר את שמות האדמו"רים היו מרגישים סביבו הילה של קדושה, קדושה רא־שונה שקדשתו לשעתה קדשתו עד זקנה ושיבה.

כמו כן היה בקשר ידידות של ממש עם הצדיק המופלא, עוזר פודה ומושיע, הרה"צ ר' אליעזר זוסיא פורטגל מסקולען זצוק"ל, והיה האדמו"ר מעריצו בהפלגה ומריץ אליו מכתבים ביניהם התכתבויות בעניני הל־כה ובירורי מנהגים.

התמדתו ולימודו

הרב זצוק"ל היה מתמיד ושקדן במלא מובן המילה, כל ימיו ממש משחר נעוריו ועד זקנה ושיבה, היה צמוד לסדר היום גדוש שהחל בעוד לילה והסתיים מאוחר בערב. ברומניה בימות החורף אשר שעות הלילה ארוכות היה לו סדר לימוד של 12 שעות רצופות מ־6 בלילה עד 6 בבוקר, הרבה פעמים היה מדריך לשומעיו, כי לימוד פחות מ־6 שעות רצופות אינו לימוד! וכי הגירסא המתקיימת היא רק ע"י עיון רצוף וריכוז בתוך לימוד דברי התורה. מסדרו לא מש במשך כל ימות השנה, יומי דפגרא וערבי שבתות וימים טובים והן עצמן, בקיץ ובחורף, ואף בימי מחלה ותשות־כח. הרב זצוק"ל מעולם לא נסע מביתו למנוחה וחופש, ואף בימים שהיה משוחרר מתוקף תפקידו ברבנות קרית גת, היה מסתגר בתוככי חדרו שבבית המדרש, סוגר את הדלת בעדו, ואת דלת בית המדרש, ולא די, כי אם היה מקפיד לנעול את שער החצר החיצונה של המבנה, והכל כדי שלא יפריעוהו מלימודו העיוני והמתמיד.

עוד משחר נעוריו היה נודע כמתמיד עצום בש"ס ופוסקים, בעת חובשו את ספסלי ישיבת ויז'ניץ היו שני מסלולים בלימוד הלכה, מסלול אחד כלל לימוד אורח-חיים, ומסלול נוסף היה לימוד ההוראה. הרב זצוק"ל נבחן באותה עונה על שני האתגרים, ואז התעטר בכתב היתר הוראה מכ"ק אדמו"ר בעל ה'דמשק אליעזר' זצוק"ל, שהיה משתאה לנוכח הצלחת תלמידו החביב.

הכל היו מכירים את שקיד־תו הנדירה, ואת דמותו השפופה המתכופפת על דף גמרא בלהט ובחשק כשאינו מבחין בכל הסו־בב אותו. סיפר משמשו ר' אליהו פרץ שיחי' שקרה והגיע אליו כשהיה יושב בחצר בית המדרש ליד שולחן קטן והוגה בתורה, "כל חולצתו היתה מלאה נמלים ופרעושים, התחלתי לנערו והוא כלל לא שם לב", אמר.

בשנים הקודמות היה יושב בחדר סגור ומחניק, זבובים מתעופפים היו שוכנים שם קבע, ופרעושים היו עוקצים את מצחו עד זוב דם, והוא בשלו יום ולילה באהבתה ישגה תמיד. כן יודעים בני המשפחה לספר, באם היה איזה אירוע משפחתי מסתיים לאחר חצות, תיכף בהגיעו קרית-גתה היה פונה לבית המדרש, בהטעימו שזמן השינה כבר עבר, עתה הוא זמן הלימוד...

אין במסגרת זו יכולת לתאר את גדלותו העצומה בתורה ושקידתו העצומה, רק נציין את הבקיאות שרכש בכל חלקי התורה ממש, כל רז לא אניס ליה, בקיאות זו לא מנעה ממנו לקיים מאמרם ז"ל "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, כאילו היום קיבלתם", תמיד היה לומד בח־שק ובהתלהבות כאילו זו הפעם הראשונה שלומד את הסוגיא, ההלכה או השו"ת שהיה עוסק בהם. מובן שבדרך זו הגיע להיות שונה את פרקו יותר ממאה פע־מים. לימודו היה בגדלות עצומה עם הראשונים והקדמונים, בונה וסותר, מקים ומקיים כל דבר על בוריו. את שו"ת נודע ביהודה ידע בעל-פה והיה קורא לו מורי ורבי.

עבודת התפילה

המפורסמות אין צריכים ראיה, תפילותיו וכל אמירותיו הן בתפילות הקבועות או אמי־רת תהילים וסליחות וזמירות וכיוצ"ב, היו בלהט קדוש מרטיט וכובש, השתפכותו היתה מז־עזעת את הניצב, הנוכחים בת־פילותיו שהיו מעטים בד"כ, היו לעיתים משתאים למול הבכיות הדמעות ואנחות קורעות הלב שהיה משלב בתפילותיו, בפרט בעתותי רצון בימים הנוראים ובהושענא רבה, היה ממש מזיע ורועד מרוב מאמץ איתנים, אם לב אבן הוא נמוח לשמע צעקו־תיו מגרונו הניחר, ואף תפילה 'רגילה' של יום יום, היה מקדים לה הכנה דרבה שעות מספר קודם, הכוללות טבילות רבות במקוה, לימוד ארוך שקודם התפילה, עליהם לא היה מוותר לעולם, בין בשבתו בביתו ובין בהיותו מתארח אצל אחרים, ואף בהיותו מוטל על מיטת חוליו, היו מתפללים בביתו מרוב חלישותו, והיו נדהמים כשהיה קם שעות אחדות קודם התפילה ומכין את עצמו בא־פיסת כוחותיו לתפילתו הזכה. לרבים זכור מעמד רבינו זצוק"ל בעת 'ספירת העומר', הפסוקים והאמירות שסביב לה כשרבינו אומרם באימה וביראה, ברתת ובזיע פשוטו כמשמעו. וכך היה מראהו המרומם בשעת קידוש בשבת ובשאר מעמדי תפילה, בבחינת "לפניו נעבוד ביראה ופחד".

גמילות חסדים

פתיחות לבו וידו היתה מפ־ליאה, מעולם לא סירב לפושט יד. מסופר כי בעירו ניאמץ שם כיהן אחת-עשרה שנים לפני עלייתו ארצה, פגשוהו פעם כשהוא יושב בחדר לא מוסק בעת הכפור הגדול, עטוף ככל האפשר ורועד מקור. התברר כי הוא רוקן את מחסן העצים להסקה שהיה ברשותו לטובת בני העיר העניים, כשלעצמו הוא מותיר שורה אחת של עצים להסקת חדר אחד בשביל הקט־נים. המספר מוסיף, שתיכף ארגן שמחסן הרב יתמלא שוב.

כן ידוע, שבזמן שלטון הקו־מוניסטים לא נרשמו לעבודה יהודים שומרי תורה ומצוות מחשש חילול שבת, והיה הרב מממן להם הוצאות שבת ועוד פריטים הכרחיים כדי שיוכלו לעמוד בנסיון.

בערבי פסחים היה מארגן במשך כל שנותיו מפעל "קמחא דפסחא" שהיה מחלק מתת יד לכל נצרך. גם בערוב ימיו לקח על עצמו להיות "נציב יום" לצו־רך "כולל בוקר" שהתקיים בעיר, דוי שהוא אינו שוכח לציין על ערש דוי שהוא חייב עוד כך וכך...

מוסד מסוים שהתערער מעמדו בעיר, הרב זצ"ל, תיכף בהוודע לו, חרג מדרכו, קם ונסע ובילה שעות רבות בשתדלנות אצל הנוגעים בדבר כדי שלא תפסק תורה וחסידות בעיר מחוסר תקציב.

"הרבה פעמים", מספרים תושבי העיר, "נוכחנו לראות איך הרב המסוגר והבדלן, קם ומתנער מבדידותו, הופך את עורו וטבעו, כדי לעזור ליחיד, חסד של חנם ואמת".

יראת חטא ויראת שמים

את הפיסקא של הברכות "אשר קדשנו במצוותיו וציונו" ראו איך שמתקיימת בו בעליל, בהיותו ירא שמים וירא חטא ומכשול באופן מיוחד במינו, דקדוקו וזהירותו בכל קוצו של יוד, בכל דקדוק של מנהג ישראל, שלא לדבר על הלכה של ממש. כל מצוה ומצוה, כל הנהגה, היתה מלווה אצלו במין חרדת קודש. הכל היה אפוף בעטיפה של "לשם יחוד", תוך כדי דקדוק מחמיר שהכל יהיה בשיא ההידור ובתכלית הש־לימות. לרבים מבני המשפחה נרשם בבשרם מעמדו הנשגב של "הדלקת נר חנוכה" במחיצתו, או הנענועים בסוכות, את התקיעת שופר, את קריאת המגילה שהיתה ממש דוגמא חיה של "וגילו ברעדה", זהירותו המופ־לגת בנטילת ידים – אשר לפני כל ברכה אף בברכת הנהנין, היה נוטל ידיו ומברך בסילודין באותה יראה כמו של תקיעת שופר ושאר מצוות.

הקפדתו על כשרות המא־כלים היתה מהמפורסמות, כולם ידעו שהרב זצוק"ל מחמיר לעצמו יותר מלאחרים, מעולם לא היה טועם דבר חוץ מביתו, ואף בשמחות של קרוביו, אף הקרובים ביותר כבניו ובנותיו, היה מביא עמו מאכל מהבית שלא יורגש שאינו אוכל. הבשר שהיו מבשלים בביתו היה רק משוחט מסויים אותו הכיר, והומלח והודח באופן מחמיר ומיוחד, ובשום פעם לא התפשר על דברים מעין אלו.

שמירת עיניו וקדושתו היו מיוחדות, איך היה "שח עינים מראות ברע", הוא עצמו לא הלך בגין כך בעצמו לערוך חופות מיראה יתירה שהיתה בו, רק היה שולח יהודי שהיה סומך עליו ומכירו כירא וחרד, וכן בלכתו ברחוב, היה הולך בכפי־פת קומה כשעיניו מורדות וליבו לשמים.

על משמר הדת

דרכו של הרב זצ"ל במשעולי הרבנות וההנהגה לא היתה סוגה בשושנים. כאיש אשר האמת נר לרגליו, היה מטבע הדברים מעורר כנגדו מחלוקות ורדי־פות, המפורסמות שבהן היא ה"מחלוקת" על משמר השבת, בפרשת ה'בר מצוה' בבית הכ־נסת הגדול שלוותה בחילולי שבת בפרהסיא, והסתיימה באי עלייתו של הנער לתורה. בעיתוני התקופה אנו קוראים על סערה ציבורית שעוררה הדים בציבור החילוני, כש־מאמרי שיטנה 'מעטרים' את עמודי העיתונים שניסו להכפיש את דמותו בכל דרך אפשרית, והדים חיוביים מנגד במחנה התורתי אשר נוכח בהתגשמות והתגלמות הפסוק "לא תגורו מפני איש".

כן העמידה האיתנה בפני פורצי הכשרות, השחיטה והש־מיטה, זהירותו הרבה בכשרות העירוב בעיר איך שהיה בעצמו טורח לבדוק שבוע בשבוע את תקינותו עוד תירשמנה באותיות מאירות בדברי ימי הרבנות המקומית.

מיוחדת היתה חרדתו הג־דולה בכשרות המקואות. אחר מיטתו סיפרו שפעם הוצרכו לייבש את הבור של מי גשמים כדי לחדשם, הרב זצ"ל היה קרוב לגבורות, ובכל זאת לא סמך על אחרים אלא ירד לתוך האוצר בעצמו לייבש את הקי־רות והתחתית עם להבת אש, עד שהתבטא אח"כ בבדיחות שהיה כל כך יבש וחם שהיו יכולים לאפות מצות שם... תקי־פותו בכל קוצו של ענין עוררה כמובן כנגדו שונאים בנפש, דבר שהוא לא התפעל מכך. הוא היה סמל של יושר פנימי, של אמת צרופה בהתגלמותה, כך היה בענינים הכלליים של העיר, כך היה בפרטים אישיים כמו קדשי ישראל וחקירת העומדים להג־שא ממדינות חבר העמים, הכל בצדק ומישור בלי כחל ושרק. שום מחלה וכאבים לא מנעו ממנו להופיע יום יום במשרדו בזמן קבוע בלי לדרוש לעצמו שום הוספה והתחשבות במצב, הכל במתבקש בלי יומרות, אמ־נם התקיים בו הפסוק "ברצות ד' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו" ואף אנשים שבעבר היו סולדים מהאש של ת"ח זה, הודו בפה מלא שזהו רב אמיתי במלא מובן המילה.

ענוה וצניעות

הרב זצוק"ל, אף שהיה גאון וצדיק בעל שיעור קומה, מתנהג בחסידות ופרישות עד הקצה, התנהג בשיא הפשטות והענווה. ביתו הפרטי שהיה דירת עמידר שכורה היה מרוהט בלי שום מותרות, רק בצניעות מדהימה, רהיטי עץ פשוטים ומיושנים. מגודל ענוותו היה מכבד ומקרב כל איש מר ומצוק שהיה נצרך אף אם היה פחות ערך וכיבדו במאכל ומשתה. כמעט מעולם לא היתה דמותו מפארת בימות כבוד וכנסים, בכל מאודו היה משתמט ומתחמק - "הרי צריך ללמוד בזמן הזה". היה רב מזן נדיר, שייף עייל ושייף נפיק גריס באורייתא תדירא ולא מחזיק טיבותא לנפשיה.

בהלוויתו הגדולה בקרית גת נפרצו סכרים רבים ומעיין דמעות פיכה מעיני רבים שביכו את רבם ומאורם שהותיר אחריו חלל ריק, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

בביקור ממושך של רבני המכון המדעי טכנולוגי להלכה

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז שליט"א: "אשריכם מזכי הרבים"

משלחת מכובדת של רבני המכון המדעי טכנולוגי להלכה בירושלים התקבלה במעונו של כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז שליט"א, לשיחה ממושכת ולדיון מעמיק באתגרי השעה ובשאלות שהזמן גרמן.

כ"ק האדמו"ר שליט"א קיבל בחבי־בות רבה ומיוחדת את חברי המשלחת, בראשותם של הגאון רבי אברהם משה הלפרין שליט"א, רב קהל חסידים ברמות פולין ואב"ד בד"ץ אונגוואר, והגאון רבי שמחה בונם לייזרזון שליט"א, ראש ביהמ"ד להלכה 'שולחן שלמה', ואשר התלוו אליהם גם כמה מחשובי הרבנים ומורי ההוראה בקרית צאנז נתניה.

בראשית השיחה עלתה מסכת קשריו בעבר של ראש המכון המדעי טכנולוגי להלכה, הגאון רבי לוי יצחק הלפרין שליט"א, עם כ"ק מרן הגה"ק בעל ה'שפע חיים' מצאנז זי"ע, הן בהיותו מבכירי הרבנים החברים ב'מועצה לה־גנה על ערכי היהדות', שנוסדה בשעתו לפני קרוב לארבעים שנה ע"י האדמו"ר זצוק"ל, והן בלוותו בעצה ותושיה את השלבים הקמת המרכז הרפואי לניאדו בשנותיו הראשונות.

גם נסקרה בהרחבה מסכת הקשרים הענפה וההדוקה של המכון והעומד בראשו עם כל גדולי פוסקי הדור האח־רון, לאורך כל השנים, ובמיוחד עם עמוד ההוראה מרן הגרש"ז אויערבאך זצוק"ל, אשר ליוה את פעילות המכון מיום היווסדו ועד ליומו האחרון.

בקורת רוח מרובה שמע כ"ק האדמו"ר שליט"א מפי ראשי המשלחת סקירה נרחבת על מכלול פעילות המכון בכל התחומים, הן במישור הפרטי, בציוד מטבחים, כמו מקררים, מקפיאים, תנורי אפיה ומיקרוגלים, מיחמים, מיני־ברים ומכונות שטיפת כלים, ובמכשור ביתי אחר, כמו מזגנים, מכשירי אזעקה, מצ־למות אבטחה, משאבות מים לקומות גבוהות ומשאבות ביוב לקומות נמוכות, וכן במישור הציבורי, כמו תפעול בתי חולים ובתי אבות, מלונות, בתי הארחה ומוסדות ציבור אחרים, בהתאם לכל דרישות ההלכה, והן במערכות כלליות נוספות, כמו, גופים בטחוניים, חברת החשמל ועוד.

בין היתר הוצגו בפני האדמו"ר שליט"א דוגמאות של שאלות הלכה סבוכות ומורכבות, העולות על הפרק דבר יום ביומו, עם התפתחות ענפי המדע והטכנולוגיה, כשבעקבות כך התפתח דיון הלכתי פורה ומקיף – בה־נחיית האדמו"ר שליט"א בין כל הרבנים הנוכחים.

במהלך כל השיחה המרתקת חזר האדמו"ר שליט"א והדגיש את החשיבות הגדולה בעמידה על משמר התורה וההלכה, בהתמודדות מתמדת עם כל האתגרים הייחודיים והמפתיעים המתחדשים חדשים לבקרים בתקופתנו, ואת זכותם הכבירה של רבני המכון להיות מגדולי מזכי הרבים בדורנו בכל התחומים, כשהוא מאציל עליהם בחום רב מברכות קדשו, שלא תצא ח"ו תקלה מתחת ידם וימשיכו לזכות את בית ישראל בכל מקומות מושבותיהם ביתר שאת וביתר עוז.

לרגל היא"צ של מרן בעל 'שבט הלוי' זצוק"ל

רבני 'טהרת הבית' בדיון הלכתי בבית גאב"ד 'זכרון מאיר' הגרח"מ ואזנר שליט"א

כשרות ופיתוח המקוואות היו בבת עיניו של מרן בעל 'שבט הלוי' הגאון ר' שמואל הלוי ואזנר זצוק"ל שעודד וחיזק תדיר למשכן עבודת הקודש להרבות את גבולות הטהרה והקדושה בארץ הקודש ואשר ייעשו בליווי הלכתי צמוד. כשנה לאחר פטירתו, התקבלו באחרונה רבני הארגון לביקור רב רושם במעונו של בנו גאב"ד זכרון מאיר הגאון רבי חיים מאיר הלוי ואזנר שליט"א, שם נידונו בארוכה הנחיותיו של מרן זצוק"ל בנושא המקוואות וכן הועלו נושאים מורכבים חדשים הקשורים בעבודת הקודש של הארגון ואשר עולים מדי יום על שולחנם של הרבנים המלווים את הארגון בכל צעד ושעל.

בנוסף, סקרו רבני הארגון בפני הגרח"מ וואזנר שליט"א את הפעילות הרבה הנעשית מזה שנים להקמת מקוואות בכל קצוות ארץ ישראל בהידור ובפאר רב ובדקדוק ההלכה. הרבנים ציינו כי כיום יש ברחבי הארץ מאות מקוואות שלא מפוקחים על ידי אף גורם, וראשי עיריות ומועצות רבים פונים אל 'טהרת הבית' לשיתוף פעולה בתחום הכשרות ולכן בכל השבועות האחרונים הם מסיירים במספר גדול של מקוואות כדי לבדוק את תקינותם והכשרתם לפעילות, "במקומות שלא נמצאו המקוואות כשרים בתכלית ההידור, מתבצעות עבודות תחזוקה בפיקוחנו", אמרו הרבנים.

גאב"ד 'זכרון מאיר' הביע את התפעלותו מהפעילות הענפה והתבטא כי "לאבי בעל השבט הלוי זצ"ל הכ"מ היתה חשיבות מיוחדת לבניית מקוואות ומאוד היה חשוב לו שמלבד ההידור בהלכתי יבנו את המקוואות בפאר והדר. כפי שאני רואה, ארגון 'טהרת הבית' אכן מיישם הוראה זו הלכה למעשה ובונה מקוואות לשם ולתפארת".

בסיום הביקור חיזק הגרח"מ שליט"א את רבני הארגון בעבודת הקודש וציין את שמחתו הרבה בזכותו לסייע בפעילות החשובה וליטול חלק בזכויות הרבות וע"כ הותיר בידי הרבנים מכתב נלהב בו הוא מברך את כל העוס־קים והתורמים לארגון החשוב.

בתוך כך, צוותים מתוגברים של ארגון 'טהרת הבית' החל מיד לאחר חג הפסח בטיפול ובשיפוץ מקוואות נוספים שעבודתם התעכבה בימי החו־רף, "מכל הארץ הצטברו בקשות לטיפול במקוואות שבימות החורף התגלו בהם בעיות קריטיות הן מבחינה הלכתית והן מבחינה אסתטית", מציין מנכ"ל 'טהרת הבית' הרב אריאל בן שלום, "הארגון שלנו כבר הספיק ב"ה לטפל ברוב הבקשות במהלך החורף, ובימים אלו כולנו תקוה שנוכל להמשיך בזה ובעיקר לעסוק בבניית מקוואות חדשים הנחוצים בכמה יישובים".

כמו כן, ברחבי הארץ יש כיום מקוואות נעולים ולא פעילים אך ורק מסיבות בירוקרטיות וע"כ בארגון 'טה־רת הבית' מרכזים מאמץ ועמל רב מול הרשויות כדי לפתור את אותן בעיות.

חדש: הגשת בקשות אישורי כיבוי אש בתחנת ביתר עילית

נציב כבאות והצלה נעתר לבקשת ראש העיר הרב רובינשטיין, והודיע כי החל מיום שלישי השבוע תתקיים בתחנת הכיבוי בביתר קבלת קהל בנושא אישור תכניות ורישוי עסקים

מאת **מאיר קליין**

בשורה לתושבי ביתר עילית: החל מיום שלישי השבוע, מת־קיימת בביתר עילית קבלת קהל קבועה ע"י נציג מחלקת בטיחות אש מחוזית ברשות הכיבוי.

מדובר בבשורה גדולה לצי־בור, שעד כה נאלץ לנדוד עד לתחנת הכיבוי בגבעת זאב, על מנת להגיש אישורי בניה, כמו גם בקשות לרישוי עסקים. כעת כאמור, תשמש תחנת הכיבוי החדשה והמפוארת שנחנכה בביתר רק לאחרונה, גם למטרה חשובה זו.

קבלת הקהל תתקיים בת־חנת הכיבוי שבמרכז החירום העירוני, מדי יום שלישי, בין השעות 9:00-14:00, והיא תע־סוק כאמור בהגשת תכניות בניה לאישור וברישוי עסקים.

השירות החדש מתאפשר לתושבי ביתר לאחר לחץ מצ־דו של ראש העיר הרב מאיר רובינשטיין, שהגיע בפניותיו עד לנציב כבאות והצלה ארצי רב טפסר שחר איילון, ודרש, כי התחנה החדשה שנבנתה במשותף עם העיריה, תשמש גם לקבלת קהל עבור נושאים אלו.

בפניותיו טען הרב רובינשטיין, כי "כיום, נאלצים בביתר להעביר את כל תכניות הבניה של ביתר עילית לאישור בתחנת הכיבוי בג־בעת זאב, זאת למרות היותה עיר ואם ישראל, עם למעלה מ־50,000 תושבים וקצב בניה גבוה.

"מצב זה הינו קשה, בלתי נסבל ובלתי סביר, מכביד על תושבי העיר, ואף גורם נזקים כספיים חמורים לאור זמן ההמ־תנה הארוך ואי־אישור תכניות הבניה במועד. אנו מבקשים בזאת לסיים את הסאגה והמצב הבלתי נסבל, ולהציב בתחנה החדשה בודק תכניות מטעם רשות הכיבוי, בשלב ראשון לפ־חות פעם בשבוע, בכדי להעניק שירות מינימאלי ראוי לתושבי העיר".

בשלב הראשון, ביקש הרב רובינשטיין לקיים את קבלת הקהל פעם בשבוע. אולם בה־משך צפויה התדירות לגדול, בהתאם לצרכי העיר.

ראש העיר מסר, כי הוא מו־דה לרשות הכיבוי על היענותם, ובפרט לנציב כבאות והצלה רב טפסר שחר איילון ולטפסר בכיר אמנון אמיר מפקד מחוז יו"ש, "על מחויבותם התמידית לצרכי תושבי העיר".

הנהלת מרכז השלטון המקומי ביקרה בקרית יערים ועמדה מקרוב על תנופת הפיתוח של הישוב

ראש המועצה הרב אברהם רוזנטל: "היה זה ביקור של קידוש ד', המשתתפים עמדו מקרוב אחר שכיות החמדה של המועצה – מוסדות החינוך, ודור העתיד של עם ישראל – ילדי הישוב"

מאת **כתב 'המבשר'**

ראש מועצת 'קרית יערים' הרב אברהם רוזנטל אירח בתחילת השבוע את ההנהלה הבכירה של מרכז השלטון המקומי בראשות המנכ"ל שלמה דולברג. הביקור נערך במטרה לשפר את התיאום והעבודה השוטפת בין הצדדים לטובת אלפי התושבים.

ראש המועצה הרב רוזנטל סקר בפני אורחיו הנכבדים את תולדות היישוב ואבני הדרך בה־תפתחותו, כן הציג את הישגי מו־עצת 'קרית יערים' ואת האתגרים שעומדים בפניה, כשלמרות הכל ממשיכה קרית יערים לשמור על שירות איכותי בכל תחומי החיים. הרב רוזנטל פירט בפני הנהלת השלטון המקומי את פעילויות המועצה, בראש סולם העדיפות משקיעה המועצה בתחום החינוך, "שכיות החמדה של טלזסטון", הגדיר זאת ראש המועצה, "החי־נוך והרווחה הם תחומים שאני רואה בהם חזות הכל. התושבים מביעים הערכתם על כך", ציין הרב רוזנטל.

בהמשך הציג בפני המש־תתפים את תכניות המועצה להרחבת הישוב, המונחות כעת לפתחו של שר הפנים, הרב אריה דרעי, על פיהם הישוב צפוי להכ־פיל את עצמו בנוסף לשטח המר־גדר לתעשיה קלה שאמור להביא הכנסה נוספת לקופת המועצה.

במרכז הישיבה עמד נושא מענקי האיזון המחולקים באופן לא 'מאוזן' ולא פרופורציונאלי. חוסר האיזון פוגע בעיקר בר־שויות המקומיות החרדיות לנוכח הריבוי הטבעי ובהם מועצת קרית יערים אשר כמעט ואינה זוכה להכנסות מתעשיה ומסחר, וכיום עומדת בפני מצוקה תקציבית בשל אותו מענק שאינו מועבר פר נפש אלא נתקל בקריטריונים מעוותים, כדוגמת 'נפש מתוקננת' וגו זכוכית המונעים את הגדלת התקציב מדי שנה בהתאם לצרכי הישוב והתושבים.

גזבר המועצה, רו"ח שמואל רוטנברג, הציג את תקציב המוע־צה – גידול האוכלוסיה מול מענק האיזון שמחולק באופן לא נכון ופו־גע במועצה. ראש המועצה ציין כי עד לפני שנתיים הצליחה המועצה לסיים בצורה מאוזנת את תקציבה השנתי, על כך זכתה בפרסי משרד הפנים בגין ניהול כספי תקין, שנה אחר שנה, מאז הממשלה הקודמת שגזרה גזרות וביקשה לפגוע בר־שויות החרדיות, המועצה מתקשה להתנהל ללא גרעון מול ההכנסות האפסיות.

עם זאת, ביקש ראש המועצה להעביר באמצעות מרכז השלטון המקומי בקשה כי יפעלו מול הממשלה לעצור את החלוקה הבלתי שוויונית של מענקי האיזון, ולהגביר את השתתפות משרדי הממשלה בתחומים עליהם הם אמונים.

אחראי התקציבים וכלכלה בשלטון המקומי ציין, כי השלטון המקומי יפעל לטפל בנקודות שהועלו ע"י ראש המועצה ויסייע ככל האפשר לתקן את העיוותים כפי שהוצגו בשיחה בהרחבה, בנוסף עדכן כי ועדת גדיש דנה בקריטריונים למענקי האיזון בתקוה כי ועדה זו תביא לחלוקה צודקת ושוויונית.

כן הועלה בשיחה נושא שיפוץ והרחבת כביש מספר 1, והצורך לשיפור חזית קרית יע־רים מצד הכביש, כך שישפר את חוויית העולים לירושלים. בסיום הסיור בו התרשמו בצורה חיובית מהישוב הגיעו לביקור בבית הח־למה ליולדות שבישוב, שם עמדו נפעמים ונרגשים מעשרות תינו־קות המהווים עדות חיה לעתידו של העם היהודי.

ראש המועצה הרב אברהם רוזנטל סיכם את הביקור ואמר "היה זה ביקור של קידוש ד', כאשר המשתתפים עמדו מקרוב אחר שכיות החמדה של המועצה – מוסדות החינוך, ודור העתיד של עם ישראל – ילדי הישוב".

שלמה דולברג ופמלייתו הודו בחום על האירוח וציינו כי יפעלו להגברת שיתופי הפעולה בין רא־שי המטות במרכז השלטון המקו־מי, לבין המועצה לטובת הצלחתה והמשך שגשוגה ופריחתה כפי שחזו במהלך הביקור המוצלח.

לרגל כניסתו לשמש כמנהל מרחב דן במד"א התברך איציק בן אהרן אצל רב 'הצלה' הגרש"א שטרן

במהלך המפגש סיכם מנהל המרחב עם רב 'הצלה' הגרש"א שטרן וחברי ההנהלה, להמשיך בשיתוף הפעולה ההדוק תוך פעילות בכפוף להנחיות ההלכתיות כשהפרוטוקול המבצעי כפוף למד"א

עם כניסתו לתפקידו החדש כמנהל מרחב דן במד"א, קיים איציק בן אהרן וסגנו ליאור אלהרר ביקור מיוחד במעונו של הגרש"א שטרן רב ארגון 'הצלה' והתברכו מפיו.

את הביקור ניצלו מנהל מרחב דן הנכנס וסגנו להיכרות עם חברי הנהלת הארגון ועם רב הארגון.

הגרש"א שטרן קידם בברכה ואיחו־לי הצלחה את מנהל המרחב הנכנס וסגנו, וביקש מהם להמשיך לשמור על הקשר החם עם ארגון 'הצלה' תוך מתן אפשרות למתנדבי "הצלה" להמשיך ולהתנהל ע"פ הוראות ההלכה, שהן נר לרגלי הארגון.

מנהל המרחב איציק בן אהרן פתח בכך שהוא זוכר ומכיר את ערכם של מתנדבי 'הצלה', ואת מסירותם ומקצו־עיותם, עוד מהימים בהם שימש כסגן מנהל מרחב דן, והיה במגע יומיומי עם מתנדבי הארגון.

איציק בן אהרן ציין, שכ